

המבקש:

השחקן עודד שבח, ת.ז. 218257285
(להלן: "השחקן" או "המבקש")

- נ ג ד -

המשיבה:

מועדון הכדורגל נהלל יזרעאל
(להלן: "המשיבה" או "הקבוצה המעבירה")

ה ח ל ט ה

לפניי "הליך מותנה" שנפתח לבקשת השחקן ביום 20/8/26, בהתאם להוראות סעיפים 96–98 לתקנון הרישום של ההתאחדות לכדורגל בישראל, גרסת יולי 2026 (להלן: "תקנון הרישום" או "התקנון"), במסגרתו נתבקשתי לקבוע את סכום הפיצוי המגיע לקבוצה המעבירה בגין אימונו וקידומו של השחקן, עובר למעברו לשורות מועדון הספורט אשדוד, אשר קבוצת הבוגרים שלו משחקת בליגה הלאומית וקבוצת הנוער שלו משחקת בליגת העל לנוער (להלן: "הקבוצה הקולטת" או "מ.ס. אשדוד"), לקראת עונת המשחקים 2026/27. השחקן טוען כי הפיצוי הראוי אינו יכול לעלות על 20,000 ₪, ואף פחות מכך.

מנגד, הקבוצה המעבירה לא הגישה כתב טענות לגופו של עניין ולא נקבה בסכום פיצוי, אלא הגישה "בקשה לסילוק העתירה על הסף ובקשה שלא לפסוק לגופה של הבקשה" (להלן: "בקשת הסילוק"), שבה טענה כי המוסד למעמד השחקן נעדר סמכות לדון בעתירה, מאחר שעניינה במעבר מקבוצת נוער אחת לקבוצת נוער אחרת – מעבר בין שתי קבוצות "לא מקצועניות" – ולחלופין ביקשה כי אפנה לקבלת חוות דעת היועץ המשפטי של ההתאחדות בטרם הכרעה.

העובדות הרלוונטיות לעתירה

1. השחקן, יליד 30/4/09, היה בן 17 שנים ו-4 חודשים במועד פתיחת ההליך. נתון זה לא עמד במחלוקת, ומוסכם על שני הצדדים כי בשל כך אין תקנון מעמד והעברות של שחקנים קטינים חל על עניינו, וכי ההליך מתנהל לפי תקנון הרישום (סעיפים 2(ג) ו-95 לתקנון).
2. הקבוצה המעבירה היא קבוצה לא מקצוענית כהגדרתה בסעיף 1 לתקנון הרישום. לטענת השחקן, שלא הוכחה, אין לקבוצה המעבירה קבוצת בוגרים כלל. אף נתון זה אינו שנוי במחלוקת.
3. על פי היסטוריית הרישום של השחקן, שהופקה על ידי ההתאחדות וצורפה כנספח 1 לבקשת הסילוק, השחקן החל את דרכו בהפועל אסי גלבוע (עונות 2018/19–2019/20), המשיך בהפועל גלבוע (2020/21–2021/22), עבר להפועל עפולה ביום 1/9/21, שב להפועל גלבוע ביום 18/9/22, נרשם בקבוצה המעבירה ביום 29/8/23 (שכבת נערים ג'), נרשם בהפועל קרית ים ביום 20/8/24 (נערים ב'), ובעונת 2025/26 שב ונרשם בקבוצה המעבירה (נערים א').
- השחקן טוען בעתירתו כי שיחק בקבוצה המעבירה שלוש עונות רצופות (2023/24–2025/26). הרישום הרשמי של ההתאחדות מלמד על שתי עונות רישום בקבוצה המעבירה, שאינן רצופות, ומשלא הובא לפניי כל הסבר לפער זה, ומשמדובר במסמך רשמי שהופק על ידי ההתאחדות, אני מעדיף את הרישום הרשמי על פני טענת השחקן.
- אוסף כי אף אילו קיבלתי את גרסת השחקן במלואה, לא היה בכך כדי לשנות מתוצאת החלטתי באופן ממשי.
4. בעונת המשחקים 2025/26 שיחק השחקן בקבוצת נערים א' של הקבוצה המעבירה, אשר שיחקה בליגת העל לנערים א' ונשרה ממנה בתום העונה, לאחר שסיימה במקום האחרון.

לפי רשימת המשחקים שהופקה על ידי ההתאחדות וצורפה כנספח 1 לעתירה, כבש השחקן באותה עונה 8 שערים (6 בליגה ו-2 בגביע המדינה). החל ממחצית העונה החל השחקן להשתלב גם בקבוצת הנוער של הקבוצה המעבירה, ששיחקה בליגה הארצית לנוער, ואשר העפילה בסופו של דבר לליגה הלאומית לנוער לעונת 2026/27.

5. השחקן אינו נמנה עם נבחרות ישראל הצעירות, לא זכה בתארים קבוצתיים או אישיים במהלך שנותיו בקבוצה המעבירה, ולא נחתם עמו הסכם העסקה. נתונים אלו אינם במחלוקת גם כן.

לטענת השחקן, הנתמכת בתצהיר אמו ובאסמכתאות שצורפו לעתירה (נספחים 2-6), שילמה אמו לקבוצה המעבירה דמי אימון מלאים בכל אחת מן העונות, בסך כולל של כ-19,700 ₪, ובנוסף נשאו הוריו בעלויות אימונים אישיים, ציוד וטיפולים רפואיים.

6. לעתירה צורפה גם "מצגת" מרכזת של הוצאות ההורים (נספח 3), שעל פי תוכן העניינים הוכנה באמצעות כלי ממוחשב; מקורה ואופן הכנתה אינם ברורים, ואיני מייחס לה משקל עצמאי – הנתונים שעליהם אני נסמך הם האסמכתאות עצמן. הקבוצה המעבירה לא התייחסה לנתונים אלה ועל כן אני רואה אותם כנתונים שאינם שניים במחלוקת.

7. במהלך עונת 2025/26 התנהל דין ודברים בין אמו של השחקן לבין הקבוצה המעבירה בדבר המשך דרכו. לעתירה צורף (נספח 7) מסמך עקרונות שהוכן, לטענת השחקן (אשר נתמכת בתצהיר מטעם אמו), על ידי הקבוצה המעבירה עצמה ולא נחתם, ולפיו אם תיוותר קבוצת הנוער בליגה הארצית, "המועדון יפעיל את כל קשריו וכישוריו להוציא את עודד לקבוצת נוער בליגה גבוהה יותר"; ואם תעפיל לליגה הלאומית – יישאר השחקן במועדון, אלא אם ירצה לעבור לקבוצה בליגת העל לנוער, שאז "המועדון לא יימנע זאת מהשחקן". המסמך אינו נושא תאריך או חתימה, והקבוצה המעבירה לא התייחסה אליו.

8. בחודש יוני 2026 הודיע השחקן למאמן קבוצת הנוער על כוונתו לנסות את מזלו במקום אחר. בתשובה, ביום 19/6/26, כתב לו המאמן, בין היתר (נספח 9 לעתירה):

"ליגה ארצית לא מתאימה לך לדעתך וזה בסדר, זה שלך ואני מכבד את זה... תלמד להבא, כי למקומות שאתה תרצה להגיע להיבחן בבוגרים אני אהיה שם... ממש עוד שנתיים שלוש."

9. לאחר מכן הוצא השחקן מקבוצת ה-Whatsapp של קבוצת הנוער (נספח 8 לעתירה), לא זומן לפתיחת אימוני העונה, ופניותיה של אמו לקבלת אישור להתאמן בקבוצה אחרת נענו, לאחר שבועות, בשלילה (נספח 10 לעתירה).

לטענת האם בתצהירה, בפגישה שביקשה לקיים לצורך הסדרת המעבר דרש נציג הקבוצה המעבירה פיצוי בסך 100,000 ₪ וכן אחוזים ממכירה עתידית של השחקן. הקבוצה המעבירה לא הכחישה טענות אלה, אך גם לא נדרשה להן לגופן.

10. ביום 19/8/26 הוציאה הקבוצה הקולטת מכתב "לכל מאן דבעי" (נספח 11 לעתירה), ולפיו היא "מעוניינת לקלוט את השחקן הר"מ במידה וישתחרר מקבוצת האם שלו מ.כ. נהלל ויעמוד בכל התחייבויותיו הכספיות", וכי "אין באמור משום התחייבות לשאת בכל תשלום בגין אימונו וקידומו של השחקן".

לא הוצגו לפניי תנאים כספיים כלשהם שסוכמו בין השחקן לבין הקבוצה הקולטת, ולטענת השחקן הוא יעבור אליה בלא שיקבל תמורה כלשהי. בעונת 2026/27 עתיד השחקן, מחמת גילו, לשחק בקבוצת הנוער של הקבוצה הקולטת, המשחקת בליגת העל לנוער. נתונים אלה לא הוכחו.

11. ביום 20/8/26 הגיש השחקן את עתירתו, בתמיכת תצהיר אמו, גב' דנה סיוון, ובחר בהליך המותנה. בו ביום הודיעה ההתאחדות לקבוצה המעבירה על פתיחת ההליך, על המועדים להגשת כתבי טענות ותגובות לפי סעיף 96(ב)–(ג) לתקנון, ועל כך שכתבי הטענות יכילו את הסכום המוצע ותמצית הנימוקים, בצירוף תצהיר לפי סעיף 97(ד).

12. ביום 25/8/26 הגישה הקבוצה המעבירה את בקשת הסילוק, בצירוף תצהירו של מנהל הקבוצה, מר אורי גרופר; השחקן הגיש תשובה לבקשה; וביום 26/8/26 הגישה הקבוצה המעבירה תגובה לכתב טענות השחקן, בצירוף תצהיר נוסף.

באף אחד מכתבי הטענות מטעמה לא נקבה הקבוצה המעבירה בסכום פיצוי מוצע, ולא התייחסה לעובדות שביסוד העתירה, למעט שאלת גילו של השחקן והיסטוריית רישומו.

טענות הקבוצה המעבירה

13. הקבוצה המעבירה טוענת כי מעברו של השחקן הוא מעבר מקבוצת נוער אחת לקבוצת נוער אחרת; כי שתי הקבוצות הן "קבוצות לא מקצועניות" כהגדרתן בסעיף 1 לתקנון; וכי בהתאם להלכה שנפסקה בבית הדין העליון של ההתאחדות בפרשת רוי הראל (פסק הדין מיום 15/1/23, ההחלטה על קיום דיון נוסף מיום 5/2/23 ופסק הדין בדיון הנוסף מיום 4/4/23), מעבר כאמור אינו בגדר "העברה" המזכה בדמי השבחה, ואין למוסד סמכות לדון בו. לביסוס עמדתה מפנה הקבוצה המעבירה גם להחלטת המוסד בעניין השחקן יאן שיקוט מיום 8/7/25.

14. עוד טוענת הקבוצה המעבירה כי אף שתקנון הרישום עודכן ביולי 2026, ההגדרות הרלוונטיות "נותרו זהות במהותן"; כי סעיף 79(א) לתקנון מחייב שחקן מעל גיל 17 המבקש לעבור לקבוצה מקצוענית או לקבוצת נוער להגיש טופס הסגר – דבר שהשחקן לא עשה ואף לא נטען כי עשה – ולפיכך אף מטעם זה אין למוסד סמכות; וכי טענות השחקן בפרק "המסגרת התקנונית" שבעתירתו מבוססות על פרשנות שגויה.

15. לחלופין, מבקשת הקבוצה המעבירה כי אפנה לקבלת חוות דעת היועץ המשפטי של ההתאחדות בטרם הכרעה, וכן לחייב את השחקן במלוא הוצאות ההליך.

טענות השחקן

16. השחקן טוען כי הפסיקה שאליה מפנה הקבוצה המעבירה ניתנה על יסוד נוסחו הקודם של תקנון הרישום, שבו הוגדרה "קבוצה לא מקצוענית" כקבוצה הנמנית על ליגה א', ליגה ב', ליגה ג', ליגות נוער, נערים וילדים – ומכאן שקבוצת הנוער של מועדון מקצועני נחשבה, לפי אותו נוסח, לקבוצה לא מקצוענית.

כן טוען השחקן, כי בנוסח התקנון החל שונתה ההגדרה באופן מהותי, כך שקבוצות הנוער של מועדון מסווגות לפי קבוצת הבוגרים שלו; תיקון זה בא לתקן את העיוות שעליו הצביע בית הדין העליון; ומשכך מעברו לקבוצה הקולטת הוא מעבר מקבוצה לא מקצוענית לקבוצה מקצוענית, שסעיף 75 לתקנון חל עליו. השחקן מוסיף כי בא-כוחו וידא עמדה זו עם הגורמים המשפטיים בהתאחדות.

17. לגופו של עניין טוען השחקן כי הפיצוי צריך לעמוד על הרף הנמוך: הוא שיחק בקבוצה המעבירה עונות ספורות בלבד; לא זכה בתארים; אינו נמנה עם הנבחרות; לא זכה ליחס או לאימונים מיוחדים; הקבוצה המעבירה עצמה סברה כי רמתו מתאימה לליגה הארצית לנוער בלבד; אמו שילמה דמי אימון מלאים והוריו מימנו אימונים אישיים וציוד; הוא יעבור לקבוצה הקולטת ללא תמורה; ומי שישא בפיצוי הם הוריו.

השחקן מפנה לשורת החלטות של המוסד במעברים דומים, שבהן נפסקו סכומים שבין 12,000 ₪ ל-40,000 ₪, ומעמיד את הפיצוי המרבי על 20,000 ₪.

דיון

18. **מסגרת ההליך – בקשת הסילוק:** בטרם אדרש לטענות לגופן, יש ליתן את הדעת לדרך שבה בחרה הקבוצה המעבירה לנהל את ההליך. תקנון הרישום קובע בסעיף 96 הליך מזורז וסגור: כתב טענות מכל צד בתוך חמישה ימים מהודעת ההתאחדות (סעיף קטן (ב)), תגובה בתוך שלושה ימים (סעיף קטן (ג)), והחלטה בתוך שבעה ימים לאחר מכן (סעיף קטן (ה)).

19. סעיף 76(ב) לתקנון המוסד ליישוב מחלוקות, גרסת יוני 2026 (להלן: "תקנון המוסד ליישוב מחלוקות"), מוסיף וקובע כי "הפוסק יכריע על יסוד כתבי הטענות בלבד, ללא שמיעת הצדדים".
20. אין בתקנונים אלה כל הליך של "סילוק על הסף", ואין בהם שלב ביניים שבו נדונות טענות מקדמיות בנפרד מן ההכרעה. טענה בדבר היעדר סמכות היא טענה לגיטימית, אך מקומה בכתב הטענות, לצד יתר טענות הצד, והיא מוכרעת במסגרת ההחלטה בהליך – לא בהליך נפרד.
21. מטעם זה, דין "בקשת הסילוק", כהליך נפרד, להידחות, והבקשה הנלווית "שלא לפסוק לגופה של הבקשה עד למועד ההחלטה" – אף היא נדחית.
22. אני רואה בכתבי הטענות שהגישה הקבוצה המעבירה את כתב טענותיה ותגובתה לצורך סעיף 96 לתקנון, ואדון בטענת הסמכות שהועלתה בהם במסגרת החלטה זו.
- ואולם, הקבוצה המעבירה בחרה, על אחריותה, שלא לפרט בכתבי טענותיה סכום פיצוי מוצע ושלא להתייחס לעובדות שביסוד העתירה, וזאת אף שהודעת ההתאחדות מיום 20/8/26 הבהירה במפורש את הנדרש. ההליך שלפניי הוא הליך של כתבי טענות בלבד, ואין בו סבב נוסף. משכך, ההכרעה לגופו של עניין תינתן על יסוד החומר שלפניי.
23. **המסגרת הנורמטיבית:** ההליך נפתח ביום 20/8/26, ולפיכך חלות עליו הוראות תקנון הרישום בגרסת יולי 2026, אשר ביטל, לפי סעיף 3 בו, כל תקנון קודם שעסק ברישום, בהעברות ובהסגרים. סמכותו של המוסד למעמד השחקן קבועה בסעיף 93 לתקנון, והדרך לפנות אליו קבועה בסעיף 96(א), שזו לשונו:

"פנתה קבוצה או פנה שחקן למוסד למעמד השחקן בבקשה לקבוע את סכום הפיצוי המגיע בגין העברת שחקן, ימנה יושב ראש המוסד פוסק לדון בהליך."

24. ההגדרות העומדות במרכז המחלוקת קבועות בסעיף 1 לתקנון:

"קבוצה מקצוענית" – קבוצה בליגת העל או בליגה הלאומית.

"קבוצה לא מקצוענית" – כל קבוצה שאינה מקצוענית.

(ההדגשות הוספו, ש.ח.)

25. להשוואה, בנוסחו הקודם של תקנון הרישום (סעיף 1א), אשר על יסודו ניתנו פסק הדין בפרשת רוי הראל וההחלטה בעניין שיקוט, הוגדרו המונחים כך:

"קבוצה מקצוענית" – קבוצה הנמנית על ליגת העל והליגה הלאומית.

"קבוצה לא מקצוענית" – קבוצה הנמנית על ליגה א', ליגה ב', ליגה ג', ליגות נוער, נערים וילדים. הגדרות קבוצות ליגות הנשים כמפורט בתקנוני כדורגל נשים.

(ההדגשה הוספה, ש.ח.)

26. להשלמת התמונה: סעיף 5 לתקנון קובע כי "חברות בהתאחדות מיועדת לקבוצות בוגרים בלבד", וסעיף 6(ב) קובע כי "קבוצת בוגרים שהיא חברה בהתאחדות רשאית לרשום במסגרת פעילותה קבוצות נוער, נערים וילדים" (ההדגשה הוספה, ש.ח.). סעיף 75 לתקנון, שבחלק 1 של סימן ב' לפרק 6 ("העברת שחקן מקבוצה לא מקצוענית לקבוצה מקצוענית"), קובע:

"(א) שחקן שמלאו לו 17 שנים ומעוניין לעבור מקבוצה לא מקצוענית לקבוצה מקצוענית, רשאי לעשות כן אף ללא הסכמת הקבוצה המעבירה.

(ב) הקבוצה הלא מקצוענית המעבירה תהיה זכאית לקבל מהקבוצה המקצוענית הקולטת פיצוי עבור אימונו וקידומו של השחקן.

(ג) במקרה של חילוקי דעות בקשר לסכום הפיצוי, יכריע בעניין המוסד למעמד השחקן לפי פנייה של אחת הקבוצות או של השחקן עצמו, בהתאם להוראות תקנון זה.

(ההדגשה הוספה, ש.ח.)

27. אמות המידה לקביעת הפיצוי קבועות בסעיף 94 לתקנון: גיל השחקן; מעמדו המקצועי, ובכלל זה הקבוצות שבהן שיחק, התארים שבהם זכה ומספר המשחקים שבהם השתתף; היתרונות המקצועיים והכלכליים הצפויים לקבוצה הקולטת; והתנאים הכספיים שסוכמו בין השחקן לקבוצה הקולטת, אם סוכמו.

למעלה מן הנדרש אוסיף, כי טבלת ההעברות שבנספח ב' לתקנון אינה חלה בענייננו, שכן היא נוגעת לשחקן חופשי העובר בין קבוצות מקצועניות בגילאי 21–24 (סעיף 78(ב)(2)), ואף תקנון הקטינים על טבלאותיו אינו חל, כמוסכם על הצדדים.

28. **מעמדה של הלכת רוי הראל:** אין חולק כי פסיקתו של בית הדין העליון מחייבת את המוסד למעמד השחקן. ואולם, פסיקה המפרשת הוראת תקנון מחייבת כפירוש של הנוסח שנדון בה.

בפרשת רוי הראל דן בית הדין העליון בהוראות סעיף 12 לתקנון בנוסחו הקודם ובהגדרות שנלוו לו, ובכללן ההגדרה שמנתה במפורש את "ליגות נוער, נערים וילדים" בגדר הקבוצות הלא מקצועניות. על יסוד נוסח זה נקבע כי מעבר של שחקן בגיל נוער מקבוצת נוער אחת לקבוצת נוער אחרת הוא מעבר בין שתי קבוצות לא מקצועניות, שאינו מקים זכות לדמי השבחה במועד המעבר.

29. הקבוצה המעבירה טוענת כי ההגדרות "נותרו זהות במהותן". אין בידי לקבל טענה זו.

ההבדל בין שני הנוסחים אינו סגנוני: הרכיב שעליו נשענה כל התוצאה בפרשת רוי הראל – ההכללה המפורשת של ליגות הנוער, הנערים והילדים בהגדרת הקבוצה הלא מקצוענית – נמחק מן התקנון, ובמקומו נקבעה הגדרה שירית הנשענת אך ורק על שאלת השתייכותה של הקבוצה לליגת העל או לליגה הלאומית.

30. במשטר תקנוני שבו הגבולות נקבעים על פי הלשון, מחיקתה של קטגוריה מפורשת היא שינוי מהותי. תיקון ההגדרות לא נעשה בחלל ריק: הוא חלק מרעיון רחבה של הסדרי המעבר בתקנון הרישום, שנועדה לתקן עיוותים שהצטברו במשטר הקודם, והוא משתלב עם התקנתו של תקנון הקטינים לשחקנים שטרם מלאו להם 17 שנים.

יש לזכור כי בית הדין העליון עצמו, בפסק הדין בדיון הנוסף, קרא למתקין התקנון לבחון את הסוגיה ולתקן את הטעון תיקון (ס' 11 לפסק דינו של פרופ' דויטש, ס' 5 לפסק דינו של עו"ד הדסי וס' 3 לפסק דינו של השופט (בדימוס) סטרשנוב), והתיקון שנעשה ביולי 2026 עולה בקנה אחד עם קריאה זו.

31. השוואת שני הנוסחים מלמדת על כך ביתר שאת. מקום שבו ביקש מתקין התקנון להותיר הסדר על כנו, הוא העתיק אותו כלשונו.

כך, למשל, ההוראה בדבר שחקן חופשי בגילאי 17–21 שסיים חוזה בקבוצה מקצוענית – סעיף 12(ב)(2)(5)(א) לנוסח הקודם – עברה לסעיף 78(א) לנוסח החל כמעט מילה במילה; וכך גם זכות המעבר של שחקן שמלאו לו 17 שנים מקבוצה לא מקצוענית לקבוצה מקצוענית – סעיף 12(ב)(1) לנוסח הקודם – שהפכה לסעיף 75 לנוסח החל.

את ההגדרה שבסעיף 1, לעומת זאת, שינה מתקין התקנון, ומחק ממנה במפורש את ליגות הנוער, הנערים והילדים. מי ששמר בקפידה על לשונם של הסדרים אחרים, אינו משנה הגדרת יסוד בהיסח הדעת, ועל כן אני פוסק כי התיקון הנ"ל משנה מהותית את הגדרת "קבוצה לא מקצוענית".

32. איני קובע, אפוא, כי הלכת רוי הראל "בוטלה". אני קובע כי המצע הטקסטואלי שעליו נבנתה הוחלף, וכי שאלת סיווגה של קבוצת נוער המשתייכת למועדון מקצועני טעונה בחינה מחודשת על פי לשון

התקנון החל ותכליתו. הוא הדין בהחלטה בעניין שיקוט, שניתנה בחודש יולי 2025 על יסוד הנוסח הקודם, ואשר יישמה את הלכת רוי הראל כלשונה.

33. **סיווגה של קבוצת נוער המשתייכת למועדון מקצועני:** לאחר ששקלתי את לשון התקנון, את מבנהו ואת תכליתו, הגעתי לכלל מסקנה כי קבוצת נוער הרשומה במסגרת פעילותו של מועדון שקבוצת הבוגרים שלו משחקת בליגת העל או בליגה הלאומית היא "קבוצה מקצוענית" לעניין פרק 6 לתקנון הרישום. טעמי לכך הם אלה:

33.1. **לשון התקנון ומבנהו.** ההגדרה בסעיף 1 מדברת ב"קבוצה בליגת העל או בליגה הלאומית". על פי סעיף 5 לתקנון, החברה בהתאחדות היא קבוצת הבוגרים בלבד, ועל פי סעיף 6(ב) קבוצות הנוער, הנערים והילדים נרשמות "במסגרת פעילותה" של אותה קבוצת בוגרים.

שחקן הנרשם בשכבת גיל של מועדון נרשם במועדון החבר בהתאחדות; הצדדים להליך שלפניי הם מועדונים, ולא שכבות גיל; וטופס ההעברה נחתם, לפי סעיף 71(ב), בידי "הקבוצה המעבירה" ו"הקבוצה הקולטת" – שהן המועדונים החברים.

יתרה מזו, שחקן הרשום בקבוצת הנוער של מועדון רשאי לשחק גם בקבוצת הבוגרים שלו בלא כל "העברה" – כפי שציין בית הדין העליון עצמו בדיון הנוסף בפרשת רוי הראל (סעיף 4 לפסק דינו של פרופ' דויטש): "אין מניעה תקנונית לכך ששחקן הרשום בקבוצת נוער ישתתף בפועל במשחקים של קבוצת הבוגרים של אותה קבוצה". הרישום הוא במועדון, והמסגרת שבה השחקן משחק בפועל היא עניין פנימי של המועדון. פרשנות הרואה בכל שכבת גיל "קבוצה" נפרדת לצורך הסיווג אינה מתיישבת עם מבנה זה.

33.2. **המשמעות של מחיקת הקטגוריה המפורשת.** בנוסח הקודם קבע מתקין התקנון במפורש כי ליגות הנוער, הנערים והילדים הן ליגות לא מקצועניות.

בנוסח החל נמחקו מילים אלה, והדבר נעשה לאחר שבית הדין העליון הצביע, בפרשת רוי הראל, על התוצאה הקשה הנובעת מן ההגדרה הקודמת ועל הצורך בתיקונה.

אילו ביקש מתקין התקנון לשמר את התוצאה הקודמת, לא היה קל מלהותיר את המילים על כן. מחיקתן מלמדת על כוונה לסווג את קבוצות הנוער לפי המועדון שבמסגרתו הן פועלות, ולא לפי הליגה שבה הן משחקות.

33.3. **ההרמוניה עם תקנון הקטינים.** תקנון מעמד והעברות של שחקנים קטינים, החל על שחקנים עד גיל 17, מסווג את המועדונים לקטגוריות לצורך פיצוי בגין קידום ואימון, ומחיל את הפיצוי על מעברים בין מחלקות הנוער של המועדונים השונים – בלא תלות בשאלה באיזו ליגה משחקת שכבת הגיל הספציפית.

מתקין התקנון בחר, אפוא, לראות במחלקת הנוער חלק בלתי נפרד מן המועדון. הפרשנות שלפיה, למחרת יום הולדתו ה-17 של שחקן, יהפוך מעבר מסוג זה למעבר "בין שתי קבוצות לא מקצועניות" שאינו מקים כל זכות לפיצוי במועד המעבר – תיצור בדיוק את הלקונה שעליה הצביע בית הדין העליון, וזאת דווקא בגילאים שבהם משתלב שחקן הנוער בסגל הבוגרים.

33.4. **התכלית הכלכלית.** תכליתן של הוראות הפיצוי בפרק 6 היא לפצות את הקבוצה שהשקיעה בטיפוחו של השחקן שעה שהוא מגיע לקבוצה בעלת אמצעים, שתפיק את פירות ההשקעה.

השאלה אם שחקן בן 17 **נקלט** במועדון מליגת העל או מהליגה הלאומית בסגל הנוער או בסגל הבוגרים היא, במקרים רבים, שאלה של עיתוי בלבד, כפי שציין עו"ד הדסי בפסק דינו בדיון הנוסף. פרשנות המתעלמת מכך מכפיפה את זכות הפיצוי לשיקול טכני שאין לו דבר עם ההשקעה ועם התועלת.

34. ער אני לכך שסעיף 79(א) לתקנון מזכיר, זה לצד זה, מעבר "לקבוצה מקצוענית" ומעבר "לקבוצת נוער/נערים א" לפי חוק הספורט. אין בכך כדי לשנות ממסקנתי: ההפניה לקבוצות הנוער בסעיף זה

נובעת מהוראות סעיף 11א לחוק הספורט, התשמ"ח-1988, החלות על מעבר לקבוצות נוער באשר הן – לרבות קבוצות הנוער של מועדונים לא מקצועניים – ואינה מגדירה את המונח "קבוצה מקצוענית" או גורעת ממנו. אף השימוש במונח "קבוצה" בהקשרים אחרים בתקנון (למשל, בסעיף 62(ד)(4) לעניין הסמכת מאמנים) אינו נוגע לסיווג לצורך פרק 6.

35. למען הסר ספק אבהיר: קביעתי זו נוגעת לסיווגה של קבוצת נוער המשתייכת למועדון שקבוצת הבוגרים שלו משחקת בליגת העל או בליגה הלאומית, לעניין פרק 6 לתקנון הרישום. אין בה כדי לקבוע דבר לגבי סיווגן של קבוצות נוער אחרות או לגבי הוראות תקנוניות אחרות שבהן משמש המונח.

36. **הסמכות – יישום:** אין מחלוקת כי הקבוצה המעבירה היא קבוצה לא מקצוענית; אין מחלוקת כי לשחקן מלאו 17 שנים; ולא הוכחש כי קבוצת הבוגרים של הקבוצה הקולטת משחקת בליגה הלאומית (וקבוצת הנוער שלה – בליגת העל לנוער).

מכאן שהמעבר הנדון הוא מעבר מקבוצה לא מקצוענית לקבוצה מקצוענית, אשר סעיף 75 לתקנון חל עליו, וסעיף 75(ג) מקנה למוסד, בלשון מפורשת, את הסמכות להכריע בסכום הפיצוי לפי פנייה של השחקן עצמו. **טענת היעדר הסמכות – נדחית.**

37. אוסיף, למעלה מן הצורך, כי אף אילו קיבלתי את עמדת הקבוצה המעבירה בשאלת הסיווג, לא היה בכך כדי לשלול את סמכות המוסד אלא כדי לשנות את התוצאה לגופה: אף מעבר מקבוצה לא מקצוענית אחת לקבוצה לא מקצוענית אחרת הוא "העברה" כמשמעותה בסעיף 68 לתקנון, שהמוסד מוסמך לדון בפניית שחקן לפי סעיף 96(א) בקשר אליה, אלא שבמעבר כזה אין לקבוצה המעבירה זכות לפיצוי במועד המעבר, והגנתה מצויה בזכות הנדחית שבסעיף 72(א) לתקנון.

הקבוצה המעבירה, המבקשת לשמר לעצמה זכות לפיצוי, נסמכת אפוא על פרשנות שתוצאתה הישירה היא שלילת כל פיצוי ממנה בשלב זה.

38. **טענת ההסגר וחוק הספורט:** הקבוצה המעבירה טוענת כי בהיעדר הסכמתה, המסלול היחיד הפתוח לפני השחקן הוא הסגר לפי סעיף 79 לתקנון וסעיף 11א(ב) לחוק הספורט, התשמ"ח-1988 (להלן: "**חוק הספורט**"), וכי משלא הגיש טופס הסגר – אין למוסד סמכות.

אין בידי לקבל טענה זו, לא במישור התקנון ולא במישור החוק.

39. במישור החוק: סעיף 11א(ב) לחוק הספורט קובע כי "ספורטאי שמלאו לו 17 שנים המבקש לעבור לאגודת ספורט אחרת יוכל, באין הסכמה להעברתו ובכפוף לתנאים שייקבעו בתקנון לפי סעיף 10, להגיש, בפגרה, טופס הסגר, ולעבור לאגודה אחרת לאחר שנכנס להסגר" (ההדגשות הוספו, ש.ח.); סעיף 11א(ב1) מוסיף כי "התנאים למעבר של ספורטאים... לרבות תשלום או גמול לאגודה שממנה מבקש הספורטאי לעבור, ותקופת ההסגר ייקבעו בתקנון לפי סעיף 10".

הוראות אלה הן הוראות מגן לספורטאי: הן מבטיחות לו כי אגודה אינה יכולה להחזיק בו לעולם בניגוד לרצונו, וקובעות גבול עליון לתקופת ההסגר. הן מנוסחות כזכות של הספורטאי ("יוכל"), לא כחובה המוטלת עליו, ואינן מקנות לאגודה זכות קנויה לשנת הסגר.

את קביעת התנאים – לרבות התשלום – מסר המחוקק להתאחדות, בתקנון לפי סעיף 10 לחוק, וסעיף 17 לחוק מורה כי הוראותיו "באות להוסיף על כל דין ולא לגרוע ממנו". בהתאם, תקנון המעניק לשחקן שמלאו לו 17 שנים מסלול מעבר מיטיב יותר מזה שבחוק – מעבר ללא הסכמה וללא הסגר, כנגד פיצוי שייקבע על פי אמות מידה הזהות לאלה שבסעיף 11א(ב1) – מגשים את תכלית החוק, ואינו סותר אותה.

ההתאחדות רשאית לקבוע בתקנונה מנגנוני מעבר נוספים על אלה שבחוק, ובלבד שאינם פוגעים במנגנונים שהחוק מבטיח לספורטאי. תימוכין לכך מצויים גם במבנה הסעיף עצמו: סעיף 11א(א3) לחוק מתיר להתאחדות לקבוע בתקנונה "הוראות אחרות" בדבר העברת ספורטאים שגילם אינו עולה על 17 שנים – אך זאת בכפוף לאישור השר, בהסכמת ועדת החינוך והתרבות של הכנסת, ולפרסום

ברשומות. תנאים מגבילים אלה נקבעו לגבי ספורטאים מתחת לגיל 17 בלבד; לגבי ספורטאים שמלאו להם 17 שנים הסתפק המחוקק בהפניה לתקנון לפי סעיף 10, ללא כל תנאי נוסף.

"מכלל הן אתה שומע לאו": בגילאים אלה מסר המחוקק את עיצוב הסדרי המעבר לשיקול דעתה של ההתאחדות, וכך היא עשתה.

40. במישור התקנון: סימן ב' לפרק 6 בנוי משלושה חלקים, שכל אחד מהם מסדיר מסלול העברה נפרד –

40.1. חלק 1 (סעיפים 75–77): העברה מקבוצה לא מקצוענית לקבוצה מקצוענית;

40.2. חלק 2 (סעיף 78): העברה מקבוצה מקצוענית לקבוצה מקצוענית;

40.3. חלק 3 (סעיף 79): "העברת שחקן באמצעות חוק הספורט".

41. סעיף 75(א) מעניק לשחקן שמלאו לו 17 שנים זכות מעבר ישירה מקבוצה לא מקצוענית לקבוצה מקצוענית "אף ללא הסכמת הקבוצה המעבירה", ואינו מתנה אותה בהסגר.

סעיף 79 קובע מסלול נוסף, שבו "רשאים" השחקן והקבוצה המעבירה לפנות למוסד לאחר הגשת טופס הסגר, ותחולתו העיקרית היא במקרים שבהם התקנון אינו מעניק לשחקן זכות מעבר ישירה – כגון מעבר של שחקן מעל גיל 17 בין שתי קבוצות לא מקצועניות, הטעון לפי סעיף 71 את חתימת הקבוצה המעבירה, או מעבר של שחקן חופשי בגילאי 17–21 בין שתי קבוצות מקצועניות, אשר לפי סעיף 78(א) לתקנון, בהיעדר הסכמה על גובה הפיצוי או על תנאי המשך העסקתו, "ישאר... רשום בקבוצה המעבירה" – כך שמסלול ההסגר הוא, למעשה, דרכו היחידה לעזוב.

42. במעבר מקבוצה לא מקצוענית לקבוצה מקצוענית, לעומת זאת, פותח התקנון לפני השחקן מסלול נוסף – זה שבסעיף 75 – והבחירה בו נתונה לו. פרשנות הרואה בסעיף 79 תנאי מוקדם לכל מעבר לקבוצה מקצוענית מרוקנת את סעיף 75(א) מתוכן, שכן שחקן העומד בתנאיו לעולם לא יידרש להסגר. אף התנאי המקדים המפנה לסעיף 79 מצוי בסעיף 78 רישא בלבד, בחלק 2 – העברה בין קבוצות מקצועניות – ואינו חל מקום שהקבוצה המעבירה, כבעניינו, היא קבוצה לא מקצוענית. הטענה נדחת.

43. **הבקשה לקבלת חוות דעת היועץ המשפטי של ההתאחדות:** אין בידי להיעתר לבקשה זו.

סעיף 93 לתקנון הרישום וסעיף 76(ג) לתקנון המוסד ליישוב מחלוקות מטילים על הפוסק להכריע לפי הוראות תקנוני ההתאחדות, ופירושן של הוראות אלה הוא חלק מן ההכרעה המסורה לו. היועץ המשפטי של ההתאחדות אינו צד להליך, ועמדתו, ככל שתינתן, אינה יכולה לבוא במקום הכרעה. מאותו טעם איני מייחס כל משקל לטענת השחקן כי הגורמים המשפטיים בהתאחדות "אישרו" את עמדתו: טענה זו לא נתמכה במסמך, ואין ליתן לה משקל כלשהו. הכרעתי מבוססת על לשון התקנון ותכליתו בלבד.

אשר לחששה של הקבוצה המעבירה מפני "התדיינות ממושכת בערכאות גבוהות יותר" – ביקורת על החלטות המוסד נתונה במסגרת שקובעים תקנוני ההתאחדות, ואין בחשש זה כדי להצדיק העברת ההכרעה לגורם שאינו מוסמך לה.

44. **התשתית הראייתית:** עתירת השחקן נתמכת בתצהיר אמו, המאמת את העובדות שבידיעתה האישית, ובמסמכים שהופקו על ידי ההתאחדות (היסטוריית הרישום ורשימת המשחקים) ועל ידי הקבוצה הקולטת.

הקבוצה המעבירה, כאמור, לא התייחסה לעובדות אלה, ותצהירה נסבו על בקשת הסילוק בלבד. בהליך המוכרע על יסוד כתבי טענות בלבד, עובדות שנטענו בתצהיר ולא הוכחו – ובפרט עובדות הנתמכות במסמכים אובייקטיביים – עומדות בעיני. טענות שאינן נתמכות במסמך, כגון הדרישה הכספית שהועלתה בפגישה, זוכות למשקל מוגבל.

45. **אמות המידה לקביעת הסכום ויישומן:** בבואי לקבוע את סכום הפיצוי לפי סעיף 94 לתקנון, שקלתי את השיקולים הבאים:

45.1. **גיל השחקן ותקופת ההשבחה.** השחקן בן 17 ו-4 חודשים. הוא היה רשום בקבוצה המעבירה שתי עונות (2023/24 ו-2025/26), ובתווך שיחק בקבוצה אחרת. תקופת ההשבחה קצרה, ואינה רצופה. השחקן הגיע לקבוצה המעבירה ללא תמורה, וגם בכך יש כדי להשפיע על היקף ההשקעה שהקבוצה המעבירה זכאית להשבחה.

45.2. **מעמדו המקצועי.** בעונת 2025/26 שיחק השחקן בליגת העל לנערים א' – הליגה הבכירה בשכבת גילו – ורשם 8 שערים, ובמחצית העונה השתלב גם בקבוצת הנוער. זהו נתון של ממש לזכות הקבוצה המעבירה, שהעניקה לו במה תחרותית ברמה גבוהה לגילו.

מנגד, הקבוצה נשרה ממקום אחרון; השחקן אינו נמנה עם הנבחרות; לא זכה בתארים; ולא נחתם עמו הסכם. הקבוצה המעבירה עצמה, על פי הודעת מאמנה מיום 19/6/26 ומסמך העקרונות שהכינה, ראתה בו שחקן שרמתו מתאימה לליגה הארצית לנוער, והייתה נכונה לסייע במעברו לקבוצת נוער בליגה גבוהה יותר.

אלה הודאות בעלות משקל בדבר האופן שבו העריכה הקבוצה המעבירה עצמה את פוטנציאל ההשבחה של השחקן.

45.3. **התועלת הצפויה לקבוצה הקולטת.** השחקן ייקלט בקבוצת הנוער של מועדון מהליגה הלאומית, המשחקת בליגת העל לנוער – מסגרת תחרותית בכירה שיש בה תועלת מקצועית לקבוצה הקולטת – אך ללא תמורה וללא התחייבות כלשהי של המועדון לשאת בפיצוי. התועלת הכלכלית הצפויה לקבוצה הקולטת היא, בשלב זה, מוגבלת.

45.4. **התנאים הכספיים.** לא סוכמו תנאים כספיים בין השחקן לקבוצה הקולטת, ומי שיישא בפיצוי בפועל הם הוריו של השחקן. סעיף 96(ט) לתקנון מאפשר תשלום על ידי השחקן; חלוקת הנטל בינו לבין הקבוצה הקולטת היא עניין פנימי ביניהם, ואינה שיקול לקביעת הסכום.

45.5. **דמי האימון ששולמו.** במשך שנותיו בקבוצה המעבירה שילמו הורי השחקן דמי אימון מלאים. אין בכך כדי לאיין את זכותה של הקבוצה המעבירה לפיצוי – דמי האימון משולמים בעד השירות השוטף, והפיצוי משולם בעד ההשבחה – אך יש בכך כדי למתן את היקפו, שכן חלק מהשקעת הקבוצה מומן על ידי ההורים עצמם.

45.6. **התנהלות הקבוצה המעבירה.** הרחקתו של שחקן בן 17 מקבוצת ה-Whatsapp של קבוצתו, אי-זימונו לאימונים וסירובה של הקבוצה המעבירה להתיר לו להתאמן במסגרת אחרת אינם עילת ענישה, ואיני רואה בהם כאלה. ואולם, יש בהם כדי ללמד כי הקבוצה המעבירה עצמה לא ראתה עוד בשחקן נכס ספורטיבי, וכי עניינה בשחקן מתמקד בשלב זה בפיצוי בלבד. זהו שיקול למיקום הפיצוי בתוך הטווח הראוי, לכיוון הרף הנמוך.

46. **קנה המידה בפסיקת המוסד:** בהחלטות המוסד במעבר שחקנים בני 17–18 מקבוצות לא מקצועניות, לאחר 2–4 עונות השבחה, ללא נבחרות או תארים, נעו הסכומים בין 12,000 ₪ ל-30,000 ₪:

בעניין בניה אביטן (19/8/24) נפסקו 20,000 ₪ לשחקן בן 17 שנים ו-2 חודשים לאחר שתי עונות בליגות משניות; בעניין עומר מזרחי (2023/24) נפסקו 20,000 ₪ לשחקן בן 18 לאחר שלוש עונות; בעניין אילי זגורי (2023/24) נפסקו 25,000 ₪ לשחקן בן 18 ובולט לאחר שלוש עונות; בעניין אריאל גל (2024/25) נפסקו 30,000 ₪ לשחקן בן 17, קפטן וכובש, לאחר שלוש עונות; ובעניין קווין טרנטול (30/8/22) נפסקו 15,000 ₪ לשחקן בן 17 ו-8 חודשים לאחר שלוש עונות רישום.

המקרה שלפניי מצוי בחלקו הנמוך של טווח זה: תקופת ההשבחה קצרה יותר מברוב המקרים האמורים ואינה רצופה, הקבוצה המעבירה עצמה העריכה את פוטנציאל השחקן באופן מתון, וההשקעה מומנה בחלקה על ידי ההורים. מנגד, החשיפה בליגת העל לנערים א' בעונה האחרונה מצדיקה שלא לרדת אל תחתית הטווח.

47. בשקלול כל האמור, הגעתי לכלל מסקנה כי פיצוי בסך 18,000 ₪ משקף באופן הוגן את תרומתה של הקבוצה המעבירה לאימונו ולקידומו של השחקן.

48. לנוכח מסקנותיי, איני נדרש להכריע ביתר טענות הצדדים.

סוף דבר

49. בקשת הקבוצה המעבירה לסילוק העתירה על הסף, והבקשה שלא לפסוק לגופו של עניין – נדחות, הן מן הטעם שאין בתקנוני ההתאחדות הליך של סילוק על הסף בפני המוסד למעמד השחקן, והן לגופה, כמפורט לעיל. הבקשה לפנות לקבלת חוות דעת היועץ המשפטי של ההתאחדות – נדחית אף היא.

50. לאחר ששקלתי את כל השיקולים המפורטים לעיל, הגעתי לכלל מסקנה כי סכום הפיצוי המגיע לקבוצה המעבירה בגין אימונו וקידומו של השחקן, לפי סעיפים 75(ב) ו-94 לתקנון הרישום, יעמוד על סך של 18,000 (שמונה עשר אלף) ₪.

51. ככל שיבחרו השחקן או הקבוצה הקולטת לפעול לפי החלטתי זו, יודיעו על כך לקבוצה המעבירה ולהתאחדות בתוך 7 (שבעה) ימים ממועד קבלת החלטה זו, בהתאם לסעיף 96(ו)(2) לתקנון, וישולם סכום הפיצוי לקבוצה המעבירה בתוך 30 (שלושים) ימים ממועד קבלת ההחלטה. עם ביצוע התשלום יהיה השחקן רשאי לעבור לקבוצה הקולטת, בכפוף למועדי ההעברות, ותחולנה הוראות סעיפים 96(ח) ו-98(ב) לתקנון.

52. הוצאות המוסד בגין הליך זה, בסך של 2,000 ₪ בתוספת מע"מ, ישולמו על ידי הצדדים בחלקים שווים. ככל ששילם מי מהצדדים את הוצאות המוסד, כולן או חלקן, מעבר לחלקו, ישיב לו הצד האחר את הסכום העודף בתוך 30 (שלושים) ימים ממועד קבלת החלטה זו.

53. אין צו להוצאות בין הצדדים.

ניתן ביום 15/9/26 בהיעדר הצדדים.

עו"ד שגיא חן, פוסק